

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

«Господь
стерегтиме тебе від
усякого зла, стерегтиме
Він душу твою».
(Псал. 120:7)

ДУХОВНОГО ПРОБУДЖЕННЯ ВАМ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

Живучи в суспільстві, будучи частиною його традицій і культури, як представники Божої Церкви, ми повинні звіщати навколишнім усю повноту істини. Для нас важливо, що про жінку говорить Слово Боже і наш дорогий Спаситель Ісус Христос. Жінка завжди була і залишається символом материнства, сімейного затишку, ніжності та доброти. Тому нам важливо знати, що про жінку говорить Біблія.

2

БАГАТСТВО УБОГИХ ДУХОМ

Ісус Христос, залишивши нам Своє Слово, у Нагірній проповіді відкрив слухачам деякі істини, що вразили їх. Ця проповідь містить рецепт справжнього щастя, названого блаженством. Рецепт Господа не зовсім звичайний, бо в ньому говориться про те, що щастя можна знайти там, де люди менш за все чекають його зустріти. Він каже про щастя таких верств суспільства, котрі, на думку людей, щасливими бути аж ніяк не можуть.

4

АРХАНГЕЛ МИХАІЛ: ХТО ВІН?

У канонічній Біблії слово «Архангел» зустрічається двічі: у згаданому вище тексті із Послання Юди 9: «Та сам архангел Михаїл, коли сперечався з дияволом і говорив про тіло Мойсея, не наважився винести зневажливого суду, а сказав: Нехай докорить тобі Господь!», а також у Першому посланні до солунян 4:16: «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі».

6

ПОРАДИ ЩОДО ПРИГОТУВАННЯ ОВОЧІВ

Овочеві страви не тільки смачні, але й дуже корисні, адже овочі – незамінне джерело вітамінів, мінералів та вуглеводів, що дає енергію. Без включення до раціону страв із овочів неможливо говорити про здорове та правильне харчування.

11

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

12

Псалом 22

Псалом Давидів.
Господь – то мій Пастир, тому в недостатку не буду, – на пасовиськах зелених оселить мене, на тихую воду мене запровадить!

Він душу мою відживляє, провадить мене ради Ймення Свого по стежках справедливості.

Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, – Твоє жезло й Твій посох – вони мене втішать!

Ти передо мною трапезу зготував при моїх ворогах, мою голову Ти намастив був оливою, моя чаша – то надмір пиття!

Тільки добро й милосердя мене супроводити будуть по всі дні мого життя, а я пробуватиму в домі Господньому довгі часи!

Над этой темною толпой

Над этой темною толпой
Непробужденного народа
Взойдешь ли ты когда, Свобода,
Блеснет ли луч твой золотой?..

Блеснет твой луч и оживит,
И сон разгонит и туманы...
Но старые, гнилые раны,
Рубцы насилий и обид,

Растление душ и пустота,
Что гложет ум и в сердце ноет, –
Кто их излечит, кто прикроет?..
Ты, риза чистая Христа...

Ф.И. Тютчев

Афоризми

Хто вухо своє затикає від зойку убогого, то й він буде кликати, та не отримає відповіді (Біблія, Прип. 21:13).

Доброта – це мова, якою німі можуть говорити, а глухі – чути (Кароліна Бові).

Немає кращого способу завоювати любов людей, ніж самому полюбити їх (Жан-Жак Руссо).

Мудрість життя – не бути вимогливим до людей (Олександр Ельчанінов).

Одна хвилина терпіння може означати десять років миру (Автор невідомий).

Живи в мирі з людьми, веди війну зі своїми вадами (Латинський вислів).

Через співчуття ми перетворюємо чуже нещастя на власне і, переживаючи його, оживаємо самі (Томас Браун).

Друзі пізнаються в біді. У бідах друзів пізнаєш себе (Лешек Кумор).

Відчути біль іншої людини – ось суть співчуття (Вільям Беннет).

Василь ДЖУЛАЙ,
директор
видавництва
«Джерело життя»

Настання перших весняних днів ми асоціюємо з першими квітами та жіночим святом. Природа оживає і жінки нібито розквітають, стаючи ще гарнішими. Усі вітають жінок, і я також хочу побажати кожній жінці рясних Божих благословень у її нелегкій домашній праці та служінні.

Духовного пробудження вам,
дорогі жінки!

Живучи в суспільстві, будучи частиною його традицій і культури, як представники Божої Церкви, ми повинні звіщати навколишнім усю повноту істини. Тому ми не пов'язуємо історію святкування жіночого дня з революційними ідеями Клари Цеткін або з маніфестаціями в Німеччині на початку ХХ століття. Для нас важливо, що про жінку говорить Слово Боже і наш дорогий Спаситель Ісус Христос. Хочу зазначити, що бажання сказати і зробити щось приємне, важливе, потрібне матері, сестрі, дружині має виникати не лише Восьмого березня, але й щодня в нашому християнському житті. Адже жінка завжди була і залишається символом материнства, сімейного затишку, ніжності та доброти. Тому нам важливо знати, що про жінку говорить Біблія.

Книга Буття розповідає, що Господь створив людину за образом Своїм – чоловіка та жінку – і сказав їм: «Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю» (Бут. 1:28). Ми бачимо, що Бог створив чоловіка та жінку для життя і праці цілком рівноправними. Однакове становище, спільні завдання в управлінні господарством – це задум Божий. Творець уточнив суть взаємин між чоловіком і жінкою, і саме представниця прекрасної статі виступає в ролі помічника більш сильного чоловіка (див. 1 Кор. 11:3). Водночас у Біблії жінці відводиться особлива роль: «Дайте їй з плоду рук її, і нехай її вчинки її вихваляють при брамах!» (Прип. 31:31), тобто біля входу в будинок, місто, будь-який заклад. Ці слова записані в Приповістях Соломона.

ВЕЛИКА ЗМІНА

Які вони, жінки Біблії? Одні з них сміливі, сильні, інші – прості, слабкі. Це – Єва, Сарра, Рахіль, Маріям, блудниця Рахав, вдова із Сарепти, Марія, Єлизавета, Тавита та багато інших. Про кожну з них написана ціла біблійна історія, з якої можна навчитися чогось важливого та корисного. Наприклад, у Ноомі ми вчимося добрих відносин з невістками, у Рут – відданості, у Авігаїл – розважливості, у Лідії – гостинності, наполегливості.

Якщо уважно дослідити Євангеліє, то виявиться, що одним з найбільш пошвятих учнів Христа була жінка. Нездарово ми зустрічаємо Марію Магдалину, схилена біля ніг Спасителя. Милосердя Ісуса докорінно змінило колись одержиму нечистими духами жінку, і вона стала оновлена через дотик Божественної природи. До ніг чудового Вчителя Марія принесла посудину із запашним миром і розбила її, щоб помазати Його ноги, хоч це дороге цінне миро було всім її матеріальним статком. А коли Ісус прийшов уперше до Віфанії, Марія, на відміну від Марфи, поспішила сісти біля ніг Христа, аби вислухати Його слова. Ще ми бачимо Марію біля ніг Спасителя в день похоронів Лазаря, на Голгофі, під час воскресіння Господа.

Досвід Марії свідчить, що після зустрічі з Христом нічیه життя не залишиться таким, як раніше, але зміниться все – характер, мова, поведінка. Візьміть приклад із цієї простої жінки, ідіть назустріч Ісусові й будете спасенні навіки. Нехай Господь допоможе кожному з нас перебувати біля Його святих ніг, щоб вчитися, каятися, присвячувати себе Йому, щоб і у вічності опинитися поряд з Ним.

«О ЖІНКО, ВЕЛИКА ТВОЯ ВІРА!» (МАТВ. 15:28)

Читаючи Слово Боже, ми розуміємо, що Господь у кожній жінці хоче бачити насамперед міцну віру. Згадаймо один епізод. Щоб ухилитися від лукавих розпитувань фарисеїв, Ісус відійшов у бік Тира та Сидона (узбережжя Фінікії), що їх заселяли язичники. Тут Він зустрів жінку-фінікіянку, яка просила зцілити її дочку та виявити їй милість. При цьому вона називала Христа Господом і Сином Давидовим. Ісус мовчав, а учням нагадав, що посланий до Свого народу запропонувати спасіння, обіцяне багато століть тому. Проте язичниця не відступала. Розуміючи, що не належить до числа дітей дому Ізраїлю, вона твердо вірила, що тільки Ісус може їй допомогти. Вона була згодна на крихти, які падають зі столу господарів. У відповідь на велику віру, подібну до якої важко було відшукати в Ізраїлі, Христос відповів хананеянки: «Хай буде так, як ти хочеш!» (Матв. 15:28), і дочка її одразу ж одужала.

Цей епізод – прекрасний приклад того, що Царство Небесне досягається вірою та наполегливістю, і свідчить про те, що Ісус любить людей будь-якої нації і будь-якої верстви населення, тільки б вони калялися і вірою приймали Його благодать.

Серед шуму зовнішнього світу важливо не пропустити тихий, але наполегливий стукіт Духа Святого у двері нашого серця.

Марія, мати Ісуса... Хто не знає цю жінку? Вона була особливо шанована Небом, оскільки виконала одну з найбільш важливих місій, ставши матір'ю втіленого Бога на Землі. Саме на Марію Господь поклав відповідальність і честь народити та виховати Месію. Ми вдячні молодій матері з Назарета, яка виконала Боже доручення. Минуло сорок днів після народження Ісуса, і, згідно із законом Мойсея, необхідно було звершити обряд очищення матері та посвячення первородного сина Господу. Про що думала Марія, заходячи в храм? Вона – нащадок давнього роду, у якому були прославлені в історії її народу жінки. Проте це було для неї не головним. Увага Марії була прикута до Немовляти, Яке лежало на її руках. Вона добре пам'ятала Божого вісника, що передбачив народження Месії, а також схвильованих пастухів, які прийшли з полів, і мудреців далекого краю з їхніми дорогими подарунками. Марія всім серцем вірила, що її Син буде довгоочікуваним Месією. Цій простій скромній жінці була

надана унікальна можливість – зіграти важливу роль у світовому Плані спасіння. Хоч вона й не розуміла до кінця значення Небесних пророцтв, але її віра була такою ж глибокою, як і в Авраама, Мойсея, Іллі.

ЖІНКА – ЗАХИСНИЦЯ

Можна з упевненістю сказати, що жінка – це шедевр Бога-Творця. Крім зовнішньої привабливості, жінка має і внутрішню красу. Передусім жінка – це мати, від якої залежить продовження людського роду. По-друге, жінка – це дружина, мати, вихователька дітей. І не тільки. В історії Церкви жінка не раз виступала в ролі захисниці. Своєю вірою вона рятувала свою сім'ю (Авігаїл), місто (Девора), цілий народ (Естер) і все людство (Марія, мати Ісуса).

Сьогодні, як і в минулі часи, образ жінки нерозривно пов'язаний з практичними навичками. Вона – експерт у питаннях сімейного бюджету, організації харчування та виховання дітей.

ДІЛОВА І ВІРНА БОГОВІ

Зверніть увагу на жінку, яку звуть Лідія з міста Филипи. Їй вдалося поєднувати сімейні турботи з підприємництвом і духовним життям. Є дані, що вона була першою жінкою в Європі, яка прийняла християнство. Вона заснувала підприємство текстильної галузі – торгувала кармазином. На вихідні Лідія зачиняла свій магазин і відкривала своє серце для духовних цінностей. Вона та її друзі збиралися біля річки за містом, ділилися своїми радощами, разом молилися. Саме тут її зустрів апостол Павло зі своїми учнями в день суботній (див. Дії 16:13, 14). Він розповів Лідії та її друзям про Ісуса Христа, у Котрому житті знаходиться повнота і значення. Лідія та її сім'я охрестилися, оскільки їхні серця були віддані Богу. Члени її сім'ї любили слухати слова апостола Павла. У цей час вони заповнювали свою слабкість силою Божою, а Лідія отримувала натхнення та надію. Незважаючи на завантаженість, адже через її руки проходило багато товарів, вона була спокійна і врівноважена.

Як би хотілося, щоб усі наші жінки виховали в собі звичку щодня наближатися до Бога через добрі справи і дослідження біблійних істин. Лідія внесла Слово Боже у свою сім'ю, залучила дітей і чоловіка до служіння гостинності. Вона навчила всіх, хто її оточував, ділитися тим, що маєш. Водночас жінка не чекала особливих обставин, щоб робити добро, воно було частиною її повсякденного життя. Давайте вчитися в таких героїв віри робити те, до чого покликані!

Щастя вам і духовного пробудження! Я щиро бажаю, щоб кожна читачка нашої газети духовно зростала, уподібнюючись за своїм характером до Христа. Господь любить усіх, і ви повинні пам'ятати, що все, що стосується вас, стосується і Його. Ви дорогі в очах Божих і цінні!

ЗАЛИШИТИСЯ ВІРНИМ

Це уривок із книги
Сьюзі Хазел Манді
«И падут подле
тебя тысячи», у
якій описана диво-
вижна історія жит-
тя однієї німецької
родини в роки
Другої світової
війни. Хелен і її
чоловік Франц
Хазел, будучи
віруючими людьми,
не підтримували
політики
Адольфа Гітлера.

Сім'я Хазел у Відні, Австрія, 1936 р. Вони ще не знають, що через три роки батько Франц буде призваний до лав армії, а їм усім доведеться постраждати за свою віру. Зліва направо: Лотті, Хелен, Курт, Франц і Герхард.

Сім'я Хазел була впевнена: Господь хоче, щоб вони були миротворцями. Ідучи на фронт, Франц звернувся до своїх дітей: «Гітлер – злий чоловік. Ніколи не вірте його словам. Залишайтеся вірними Богові і лише Богові!» Він прочитав Псалом 91:5-11: «Не будеш боятися страху нічного, ані стріли, що вдень пролітає... впаде тисяча з боку від тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, до тебе ж не дійде!.. Бо Своім Ангелам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх...» Потім сім'я заспівала свій улюблений гімн «Всесильний Бог – наш вірний сторож». Ставши в коло, вони схилили коліна і трималися за руки, поки Франц молився.

– Отче наш, – сказав він, – мене покликали бути солдатом. Ти знаєш, що я не хочу воювати. Будь ласка, будь з нами, Отче. Допоможи мені бути вірним Тобі навіть в армії. Допоможи мені, щоб не довелося нікого вбивати. Будь ласка, поверни мене назад живим і захищай мою сім'ю від усіх небезпек війни тут, вдома. Амінь.

«Хліб наш насущний, – шепотіла Хелен, – дай нам сьогодні».

Це була молитва, яку вона часто промовляла в ті дні.

Хоч жінка отримувала фінансову допомогу на дітей, дедалі складніше було знайти їжу.

Найгірше, що саме тоді Хелен захворіла. Вона не дуже довіряла лікарям і намагалася уникати зустрічей з ними настільки, наскільки це було можливим. Зрештою, зрозумівши, що хвороба добралася до її ніг, жінка пішла до лікаря Ріхельса.

Після ретельного огляду він сказав їй: – Фрау Хазел, ви вагітні.

У Хелен опустилася нижня щелепа від подиву. Коли вона опанувала себе, то заперечила: – Я не вагітна!

– Ви вагітні, – переконував лікар. – Я випишу довідку, яка забезпечить вас додатковими порціями хліба, рису, молока і масла.

– Лікарю, я знаю, що не вагітна. Мій чоловік зараз у Росії. Він не був у відпустці вже багато місяців.

Голос лікаря Ріхельса був доброзичливим.

– Не турбуйтеся, фрау Хазел. Я часто зустрічаю вагітних жінок, чий чоловік далеко від дому. Це властиво людській натурі, яка залишається на самоті. Ось довідка, яка забезпечить вас додатковими харчовими картками. Приходьте через місяць.

З глибоким подивом Хелен покинула його кабінет. Проте додаткове харчування було доречним для дітей (у неї їх було троє), це дало їм можливість отримати невелику садову ділянку.

До війни Хелен та її батько орендували цю ділянку землі. Тепер жінка працювала на ній щодня, використовуючи кожен сантиметр, щоб виростити овочі, які допомогли б їм пережити це літо. Те, що вони вже не могли з'їсти, Хелен заготовлювала на зиму. А восени вони ходили на поля, щоб підбирати картоплю, залишену фермерами після збору врожаю. Ще вони доїжджали до кінцевої зупинки трамвая і йшли пішки до лісу, де земля була вкрита буковими горіхами. Наповнивши ними відра та короби, вони поверталися додому, де Хелен подрібнювала крихітні горішки й добувала з них кілька чашок дорожньої олії.

– Як справи в малюка? – запитував її місяць у місяць лікар Ріхельс.

– Я не вагітна, – наполягала Хелен.

Він доброзичливо сміявся і випишував їй нові талони на їжу.

Нарешті після семи місяців спостережень лікар визнав, що діагноз був помилковим. Це, звичайно, не дало Хелен віри в лікарів. Однак вона розуміла, що Бог використовував цю людину для того, щоб забезпечити харчами її сім'ю.

Тим часом бомбардування Франкфурта тривало. Щоночі Хелен і діти прокидалися від пронизливих звуків сирен повітряної оборони.

Ночами вони швидко, долаючи страх, перебігали вулицями до бомбосховища.

В одну з ночей наліт був особливо жакливим.

– Курте! Лотті! Герде! – кричала Хелен. – Вставайте! Вставайте!

Проте вона не могла розбудити дітей, котрі вже давно не висипалися, за якихось кілька хвилин. До того моменту, коли вони вийшли на вулицю, уже не було видно ані душі. Усе, що вони могли

почути, – це пронизливий свист від падіння бомб і страшні вибухи за ним.

«Ми не зможемо пробратися до нашого сховища», – подумала Хелен.

У відчаї вона схопила дітей і побігла до підвалу будинку, який побачила на шляху. Тримуючись за двері, вона різко відчинила їх. Чийсь руки втягли їх усередину, і двері з шумом зачинилися.

При тьмяному світлі газового ліхтаря Хелен змогла розглянути кілька фігур. Вона побачила, що господарі притулку підкорялися урядовим інструкціям, обладнали приміщення протигазами, відрами з водою і ковдрами для гасіння вогню. Навпроти стіни в ряд стояли відра з піском. Одним з найстрашніших видів зброї союзних військ були фосфорні бомби. Крапля фосфору, що потрапляла на руку людини, могла пропалити її наскрізь. Вода не могла зупинити цей процес. Тільки помістивши руку в пісок, людина могла зберегти її.

Оскільки вибухи все наближались і наближались, підлога в підвалі почала тремтіти. Як їх і вчили, люди без слів лягли на підлогу животами донизу, заткнули вуха, щоб їхні барабани перетинки не лопнули від звуків вибухів, і відкрили роти, щоб легені не розірвалися від тиску повітря.

Нарешті бомбова атака почала стихати. Люди в сховищі вже вичерпали весь кисень. Хтось обережно прочинив двері, і стало видно вогняну стіну.

Здавалося, усі були вкрай вражені, щоб зробити щось. У відчаї Хелен взяла ситуацію у свої руки.

– Ми повинні вийти, – сказала вона, – або задихнемося тут.

Вона схопила ковдри, опустила їх у відра з водою і дала кожному. Щільно загорнуті в ковдри люди поринули у вогонь. Курт вибіг першим, потім Лотті та Герд, Хелен бігла останньою. Герд із цікавістю, бажуючи побачити, що ж відбувається, визирнув з-під ковдри. Полум'я охопило його обличчя, і, доки вони досягли протилежного боку вулиці, його брови повністю обгоріли.

Тремтячи, втомлені до смерті, вони повернулися до квартири. Це чудо, що вони залишилися неушкоджені. Їх врятував Сам Господь, Котрому вони молилися і довіряли своє життя в ці жахливі роки війни.

Дитячий притулок «Шишу бхаван»

Знімальна група телекомпанії «Ен-Бі-Сі», що приїхала до Калькутти знімати документальний фільм про орден сестер милосердя, вирішила пройти щоденним маршрутом матері Терези. Як розповідав пізніше один з операторів, раптом вона вилізла на величезну купу сміття і почала наполегливо розгрібати руками гнилі овочі та харчові відходи. Телевізійники були спочатку спантеличені, а потім вражені, коли побачили, як вона відкопала крихітне немовля з необрізаною пуповиною. Мати Тереза розповіла, що в таких сміттєвих купах були знайдені та врятовані сотні покинутих дітей. У деяких були фізичні вади, але переважно це просто нещасні покинуті дівчатка (в Індії існує проблема умертвіння небажаних дітей жіночої статі).

1955 року мати Тереза заснувала в Калькутті перший притулок для покинутих дітей під назвою «Шишу бхаван» – у перекладі з бенгальської мови «Будинок дітей». У ньому живе дівтора з різних частин Індії. «Я стала матір'ю для тисяч покинутих дітей, залишених на вулицях і узбіччях доріг, у сміттєвих баках і канавах. Мені приносять їх поліцейські й віддають лікарні, якщо справжня мати відмовляється забрати дитину собі, – каже мати Тереза. – Вони у нас були обігріті та навчені. Багато з них знайшли хороші сім'ї в Індії, Америці, Європі. Проте всі вони пам'ятають нас. Вони надсилають мені свої фотографії, і коли я розглядаю їх, то радію за моїх дітей. Я відчуваю, що люблю їх, як рідна мати, як навчив мене любити Ісус. Багато з них залишилися зі мною – вони фізично і розумово неповноцінні. Природа жорстко обійшлася з ними, але вони діти Господні й теж потребують любові. Чесно кажучи, це мої улюбленці. Іноді лікарі кажуть, що краще б вони померли, але ми все одно беремо їх до себе. Відмовити їм у любові – все одно що вбити».

Здорові діти завжди допомагають і дбають про неповноцінних, і немає картини чудовішої за цю. Сьогодні притулки для покинутих дітей існують у багатьох країнах світу.

Афоризми

Кожний хай дає за велінням серця, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дає з радістю (Біблія, 2 Кор. 9:7).

Милосердя – це активна доброта (Ілля Шевельов).

Щоб добро виглядало чудом, твори його таємно (Андрій Лаврухін).

Удвічі більше дає той, хто дає швидко (Публій Сір).

Добре серце – справжній скарб, якщо тільки до нього приставлений сторожем здоровий глузд (Вільгельм Фішер).

Не знаючи причин, легко критикувати наслідки (Оноре де Бальзак).

Підняти слабкого – мало, треба потім ще підтримати його (Вільям Шекспір).

Найкращий спосіб зберегти пам'ять про добрі справи – повторити їх (Френсіс Бекон).

Якщо ти можеш зробити добру справу, то роби її зараз, тому що нагода мине і більше не повернеться (Лев Толстой).

Добрий робить більше, ніж просять, розумний – раніше, ніж просять (Анатолій Брейтер).

Афішована чуйність – різновид бездушності (Цаль Меламед).

Немає більш швидкоплинного почуття, ніж вдячність (Харві Маккей).

Коли любиш людину, бачиш її такою, якою її задумав Бог (Зінаїда Гіппіус).

Той, хто хоче звинувачувати, не має права поспішати (Жан Мольєр).

Милостиня, яку гордість видає в жадності, не приносить плодів на Небі (П'єр Буаст).

За все дякуйте, бо це Божа воля в Ісусі Христі щодо вас (Біблія, 1 Сол. 5:18).

Уявіть собі, що ви впіймали золоту рибку, і вона в обмін на свою волю пропонує виконати не три бажання, а одне. Що б ви загадали, аби потім усе життя не страждати через те, що побажали чогось незначного. Напевно, це досить складний вибір. Адже якщо така можливість випаде один раз, то, мабуть, людина згодом шкодуватиме, що попросила, наприклад, грошей, а не здоров'я, або попросила здоров'я, а не благополуччя для дітей чи мудрості й т. д.

Ми часто бажаємо один одному щастя, не завжди замислюючись, що це означає. Зазвичай під цим поняттям ми розуміємо і добрий настрій, і здоров'я, і матеріальне благополуччя, і хороші стосунки з рідними та близькими, і багато чого іншого. Щастя – це те, від чого залежить наш внутрішній душевний світ, наше емоційне та фізичне здоров'я.

Ісус Христос, залишивши нам Своє Слово, у Нагірній проповіді відкрив слухачам деякі істини, що вразили їх. Ця проповідь містить рецепт справжнього щастя, названого блаженством. Рецепт Господа не зовсім звичайний, бо в ньому говориться про те, що щастя можна знайти там, де люди менш за все чекають його зустріти. Читаючи Нагірну проповідь Ісуса, ми бачимо, що вона побудована на парадоксах. Він каже про щастя таких верств суспільства, котрі, на думку людей, щасливими бути аж ніяк не можуть.

Ось одна з унікальних заяв Ісуса, яка, напевно, здивувала тих, хто слухав його: «Блаженні

Без Бога?

Що бачила і бачить у цьому світі людина? Сльози, хвороби, війни, розтління, смерть – немає кінця стражданню і горю на землі! А Господь хоче, щоб людина побачила, почула і розумом почала уже тут, на землі, осягати небесне, Боже, велике і дивне. Творець бажає, щоб вона раділа і тріумфувала, не занурювалася в похмурий стан душі та згубне почуття безвиході й невпевненості в майбутньому.

Без Бога будь-яка радість не є справжньою радістю, бо вона тимчасова і швидкоплинна, а значить, марна і неправдива.

Без Господа і будь-яке щастя не є справжнім щастям, адже воно має тільки вигляд щастя, за яким приходиться пересиченість, невдоволення і непереборна туга та смуток.

Без Бога будь-який намір, мета, праця, прагнення марні й не приносять добра людині.

Джерелом радості, щастя і будь-якого блага є Бог, а не матеріальні цінності або навіть людина. Без Господа все безглузде, бо тимчасове.

У нас є тільки один шлях щастя, радості та досконалості – шлях з Богом, шлях вічний.

Без Господа один результат – смерть. Будь-яка людина в будь-який час може померти тимчасово, а під час остаточної відплати може померти і назавжди.

Бог бажає Своему творінню щастя. Для цього Він ходить від одного дому до іншого і стукає. Господь стоїть біля наших дверей. Бог не просто бажає нам блага, Він готовий обдарувати нас щастям повною мірою.

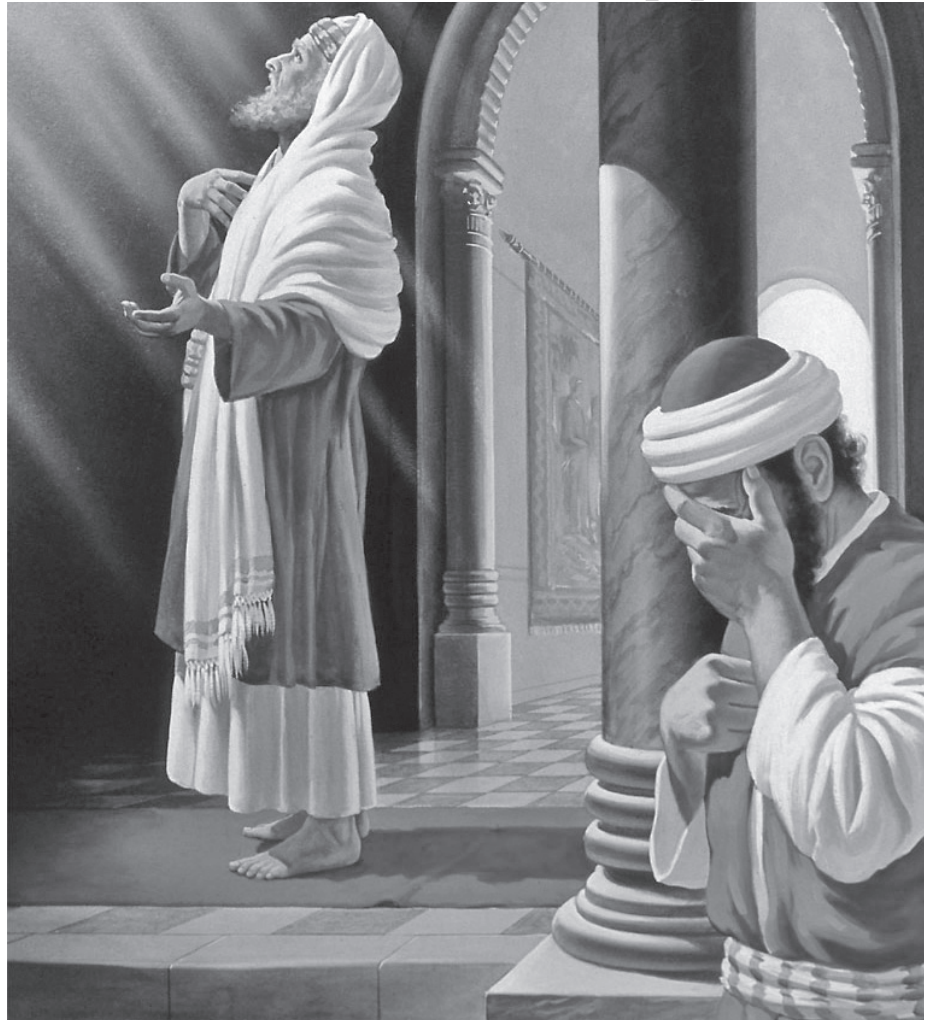
Віктор Алексеєнко

убогі духом, бо їхнє Царство Небесне» (Матв. 5:3). У часи Ісуса Христа убогих було настільки багато, що місцевість, якою Він ходив, завжди була наповнена людьми, що прагнули хліба, мали потребу в прихистку й одязі. З тих пір мало що змінилося в нашому світі. Багато хто сьогодні також перебуває в тяжкому становищі. Згідно з даними ООН, більше чверті населення планети, тобто більше півтора мільярда людей, ледве животіють. Дев'ятнадцятого грудня встановлений навіть спеціальний День бідняка, щоб давати милостиню нужденним. Багатство завжди протистоїть бідності. Існує таке прислів'я: «У боротьбі з бідністю завжди перемагає багатство, але бідність усе ж таки нездоланна». Існує багато висловлювань з приводу жебраків і жебрацтва – мудрих і цікавих, з гумором і з журбою. Наведемо кілька з них: «Більшість святих були бідняками, але

із цього ще не випливає, що більшість бідняків – святи»; «Грошима наповнений мішок легше носити, ніж порожню жебрацьку суму»; «Не страшно жебраку, що село горить: узяв суму та й пішов»; «Жебрацтво – це труд лінощів»; «Бідність – найкраща страховка від світових фінансових криз». У Святому Письмі знаходимо дивовижні слова, які також говорять про бідність: «Іди до мурашки, ліноху, поглянь на дороги її – й помудрий: нема в неї володаря, ані урядника, ані правителя; вона заготовлює літом свій хліб, збирає в жнива свою їжу. Аж доки, ліноху, ти будеш вилежуватись, коли ти зо сну свого встанеш? Ще трохи поспати, подрімати ще трохи, руки трохи зложити, щоб полежати, – і прийде, немов волоцюга, твоя незможність, і злидні твої, як озброєний муж!» (Прип. 6:6-11).

Біблія виступає проти бідності й жебрацтва. Ставлення до жебраків завжди було неоднозначним. З одного боку, вигляд такої людини завжди викликає співчуття. На жаль, деякі люди, граючи на цих почуттях, зробили жебрацтво своєю справою. У багатьох країнах протягом століть з жебраками боролися, застосовуючи кардинальні заходи. Енциклопедія Брокгауза показує, як відбувалася ця боротьба. Наприклад, у Франції у XIV столітті наказували здорових і безробітних людей, які просили милостиню, на чотири дні садити у в'язницю «на хліб і воду». Помічених удруге – ставити біля ганебного стовпа, а втретє – таврувати розпеченим залізом і виганяти з міста. У XVI столітті дієздатних жебраків слід було замикаати в робочому домі, а якщо вони після звільнення знову просили милостиню, тоді їх карали привселюдно батогами чи різками та виганяли назавжди з держави. 1596 року Паризький парламент видав розпорядження про те, щоб усіх жебраків, які з'явилися в місті протягом 24-х годин після виходу цього розпорядження, вішати без дотримання будь-яких формальностей. За едиктом 1754 року жебраків, здатних працювати, виганяли на галери. Такі ж сурові заходи застосовувала Англія, намагаючись позбутися бідняків. У XIV столітті там наказували всім нужденним залишатися в тій місцевості, де вони перебували, або повертатися на батьківщину. Для тих, хто просив милостиню, встановлювалося покарання батогами, у випадку повторення – відрізання правого вуха, а при виявленні втретє – шибениця. Не оминуло таке ставлення до злидарства й Росію. У наказі Федора Олексійовича 1682 року говорилося про шкідливість здорових жебраків, «котрі по домах ходячи, тільки помічають, як хто живе і який його дім, де мало-

Багатство убогих духом

людно, кого вночі чи вдень обікрати; а інші такі ж волоцюги малих дітей з вулиці крадуть, і руки й ноги їм ламають та на вулиці кладуть, щоби, на них люди дивлячись, жаліли б і милостиню більше їм давали». Таких злодіїв наказували карати батогами і висилати в далекі сибірські міста. Нещадну боротьбу з жебраками вів Петро I. Він видав накази, у яких не лише злидарі мали бути фізично покарані, але й ті, хто подавав милостиню. Ось як звучав наказ: «Здорові й лінові прошаки Богові противні є, а ще ті, хто подає їм, і той є як помічник і також учасник того ж гріха». Такими кардинальними заходами різні країни вели боротьбу з убогістю, яка завжди була ганебною виразкою на тілі країни. Дозволялося просити милостиню лише певним групам людей – інвалідам, сиротам і вдовам. Про життя нужденних людей розповідають багато історій. Переважно вони сумні, хоч іноді й не без гумору. Кажуть, в Одесі на перехресті вулиці Дербасівської та Рішельєвської сидів жебрак, просячи милостиню. Він запримітив усіх, хто давав щедро. Особливо його радував один молодий чоловік, який клав йому цілих п'ятдесят гривень. Проте коли той через якийсь час став давати лише двадцять гривень, жебрак запитав: «Стійте, що відбувається? Ви завжди клали п'ятдесят, а тепер – лише двадцятку?». Юнак сказав, що одружився й не може тепер витратити багато грошей на благодійність. Тоді жебрак обурився: «Оце так! Він, бачте, одружився, а я мушу оплачувати його сімейні витрати!».

Часто буває і таке, що злидар, не маючи на те жодних підстав, стає гордим. Людина може бути вбогою або володіти чимось дуже незначним, але при цьому мати величезну зарозумілість. Звідси випливає її гордість, нічим не підкріплене марнославство, а вони, у свою чергу, є джерелом усіх її бід.

Ісус Христос ніколи не вітав злидарство. Однак Він бере це за відправну точку, аби показати жебрацтво іншого порядку, цілковито з іншої сфери. Він каже про справжнє блаженство вбогих, про те, що вбогі духом можуть бути щасливими. Кажучи «блаженні убогі», Ісус використовує цікаву форму – арамейський вислів, який у перекладі з оригіналу мав би звучати як особливе захоплення: «О, блаженство убогих!». Про вбогих духом Христос говорить не як про тих,

хто буде колись щасливим, але як про щасливих уже зараз, у цьому житті.

У чому ж справжнє блаженство убогих духом? Варто розглянути це питання з боку полярного до убогості духа стану, тобто стану багатих духом людей. Апостол Павло в одному зі своїх послань описує багату духом людину. «Ось ти звешся юдеєм, заспокоюєш себе Законом, хвалишся Богом, знаєш Його волю і, навчений Законом, розрізняєш, що є краще; переконуєш себе, що ти є провідником для сліпих, світлом для тих, що в темряві, вихователем нерозумних, учителем дітей; що ти маєш взірць знання та істини в Законі» (Римл. 2:17-20). Чи можна таку людину, яка має багато чудових досягнень, вважати багатою духовно? Одного разу Ісус Христос, використовуючи подібну ситуацію, намагаючись відкрити дещо тим, хто слухав і дивувався Його вченню, розповів цікаву притчу. При цьому слід згадати, що це за часів творення Богом Його народу, Він звернувшись до людей, сказав наступне: «І не будете являтися перед лицем Моїм з порожніми руками» (Вих. 23:15). Кожного разу, збираючись прийти на поклоніння Богові, людина мала принести певний дар, щось пожертвувати, щоб підтримати служіння у храмі. Та в часи перебування Ісуса Христа на землі прихід до храму з певним багатством зазнав деяких змін. Христос розповідає у Своїй притчі, як змінилося розуміння духовного багатства, з яким люди приходили до Бога. Це притча про фарисея та митника, що прийшли до храму помолитися. Перший дякував Богові за те, що не є таким, як «той митар», як інші люди, тому що двічі на тиждень поститься, віддає десятину, вивчає Закон... Люди часів того фарисея розуміли, що до храму слід прийти з дарами, показати, з яким духовним багатством вони постають перед Богом. От і фарисей показує усі свої «скарби», котрі приніс у храм, і звертає увагу Господа на себе. А поруч стояв митник, не сміючи навіть підняти своє лице і промовляючи лише кілька слів: «Боже, будь милосердний до мене, грішного!» (Луки 18:13). Христос робить висновок з притчі: «Кажу вам, що цей повернувся до свого дому оправданий більше» (18:14). Ісус показує, що людина, усвідомивши свою духовну вбогість, не покладається на свої знання та заслуги, на свій авторитет

Надія для зневірених

**«Хай безбожний покине
дорогу свою, а крутій – свої
задуми, і хай до Госпо-
да звернеться, – і його Він
помилує, і до нашого Бога,
бо Він пробаचाє багато!
Бо ваші думки – не Мої це
думки, а дороги Мої – то не
ваші дороги, говорить
Господь» (Ісаї 55:7, 8).**

В и вважаєте власні помилки та злочини настільки жакливими, що Господь не почує ваші молитви, не благословить і не спасе вас?.. Чим ближче підходите до Ісуса, тим більш недосконалими постаєте у власних очах, оскільки ваше бачення стає яснішим і ви зауважуєте свої вади в явному, сильному контрасті з Його досконалою природою? Не впадайте у відчай. Це свідчить про те, що обман сатани втратив свою силу над вами, що животворний вплив Святого Духа пробуджує вас і ваші байдужість та безпечність зникають.

Глибока любов до Ісуса не може перебувати в серці, яке не бачить та не усвідомлює власної гріховності. Перетворена благодаттю душа буде захоплюватися Його Божественним характером; але якщо ми не бачимо власних моральних вад, це безпомилково свідчить про те, що ми не досягнули краси й досконалості Христа. Чим менше ми будемо бачити в собі того, що

гідне пошани, тим більше шануватимемо безмежну чистоту та привабливість нашого Спасителя. Усвідомлення власної гріховності навіртає нас до Того, Хто може прощати...

Бог ставиться до нас не так, як смертні люди ставляться один до одного. Його думки сповнені милості, любові й ніжного співчуття. «Він пробаचाє багато». «Провини твої постирав Я, мов хмару», – каже Господь...

Зверніть погляди вгору ви, кого спіткали випробування, спокуси та зневіра, дивіться

вгору... Дивитися вгору завжди безпечно, а опустити погляд – згубно. Коли ви дивитеся вниз, земля крутиться й гойдається під вами, немає нічого стійкого. Але Небо над вами – спокійне й надійне, тут є Божественна допомога для кожного, хто підіймається вгору. Рука Предвічного простягнута над небесною огорожею до вашої руки, щоб міцно обійняти вас. Могутній Помічник готовий благословляти, піднімати й підбадьорювати найбільш безнадійних грішників, якщо тільки вони з вірою звернуться до Нього. Грішник має дивитися вгору.

між людьми, є більш відкритою і доступною для того, щоб її виправдати та зробити духовно багатію. Просячи у покорі, можна отримати набагато більше, ніж представляючи свої досягнення з гордим серцем. Без покорі в серці, без відчуття убогості духовної, потреби в Бозі отримати від Нього духовні дари неможливо. Можна залишатися релігійною людиною, яка поводить у чомусь навіть краще, ніж інші, але так і не отримати справжнього дару згори – прощення гріхів, спокою і миру в серці, відчуття справжнього блаженства. Саме про цей благословенний набуток убогих духом каже Ісус Христос.

Чим же збагачується вбога духом людина? Апостол Павло відкриває дивовижну перспективу, представлену у Святому Письмі. Слід зазначити, що в часи Ісуса Христа поняття «злиденний» мало два значення. По-перше, злиденною була людина, яка ледве зводила кінці з кінцями. Таку людину називали «п'є нєс». Людину ж, яка зовсім нічого не мала й жила виключно милостинею, називали «птохос». Христос вживає саме це слово, кажучи про вбогих духом, тобто Він має на увазі людину, що не має жодних релігійних знань, досвіду, уявленнь про духовні речі. Саме такі люди частіше за інших звертаються до Бога з проханням, з благанням про прощення, визволення й допомогу. Людина ж, яка покладається на своє духовне багатство, вважає, що може прожити й без Бога. Ісус Христос каже про вбогих – «птохос», котрі, якщо не проситимуть у Бога прощення, чистого сумління, полегшення душі, то не виживуть.

Те, що Ісус Христос звершив для людей, відображене у вдячному вигукі царя Давида: «Цей убогий взивав, – і Господь його вислухав, і від усіх його бід його визволив» (Псал. 34:7). Якщо жебрак не буде усвідомлювати своєї злиденності, він не кликатиме до Бога, а тому й не отримає рятівний дар. Тому Ісус називає блаженними убогих, які знають свою потребу, душа котрих кричить, просить очищення, миру та спокою.

Для того щоби звершити наше збагачення, Ісус Христос зі Свого боку дуже сильно зубожів. Ось що пише апостол Павло: «Адже ви знаєте благодать нашого Господа Ісуса Христа, що, будучи багатим, заради вас став убогим, аби ви збагатилися Його убогістю» (2 Кор. 8:9). Апостол пояснює, що означає це зубожіння Христа: «Понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини, і з вигляду був як людина» (Филп. 2:7, 8).

Ми звикли сприймати Прихід Ісуса на Землю просто як історичний факт, не завжди замислюючись про те, що ж означало для Бога перевтілення в людину. По-перше, це означало залишити світ Небесного Царства, його надзвичайної краси, величі й досконалої любові Трійці. По-друге, це означало прийняти людське тіло, і не в найкращому вигляді. Біблія говорить про Нього як про Страдника, знайомого з хворобами. І, по-третє, втілення означало виконання важливої місії – померти за гріхи людства гачнебною та мученицькою смертю. Ми також народжуємося й живемо в цьому світі, розуміючи, що в кінці нас чекає смерть. Однак Боголюдина Христос саме для того й прийшов, аби померти й таким чином дати право й можливість усім людям отримати звільнення від гріхів. Вражаючим є той факт, що людина, яка починає пізнавати приниження втіленого Бога, стає духовно багатію, черпаючи це багатство з невичерпного Джерела життя.

Убога духом людина, не маючи сили для того, щоб очистити себе від гріхів, виправдати та здобути сердечний мир і спокій, приходячи до Ісуса Христа, просить: «Господи, будь милостивий до мене, грішного». І Христос прощає її, виправдовує і дарує багатство життя вічного.

У Біблії описана історія, що сталася за багато століть до нашої ери. Сирійські війська оточили ізраїльське місто Самарію. Довготривала облога забрала усі сили й кошти городян. У цей тяжкий час біля входу в міські ворота були

четверо вбогих прокажених, які не знали, що їм робити й звідки чекати смерті. Вони вирішили йти до сирійського табору і, прийшовши туди, побачили чудо: він був порожній. «І прийшли ті прокажені аж до краю табору, і ввійшли до одного намету, – і їли й пили, і повиносили звідти срібло й золото та вбрання, і пішли й заховали. І вони знову ввійшли до іншого намету, і повиносили звідти, і пішли та й сховали. І сказали вони один до одного: "Неслушно ми робимо. Цей день – він день доброї звістки, а ми мовчимо. Як ми будемо чекати аж до ранішнього світла, то впаде на нас провина. А тепер ходімо, і ввійдімо, й донесімо царевому дому!"» (2 Цар. 7:8, 9).

Коли вбога духом людина збагатилася, отримала від Бога прощення, очищення совісті й дар життя вічного, вона завжди бажатиме розповісти іншим, де шукати Джерело втіхи, що дарує дивовижне відчуття щастя й радості. «Блаженні убогі духом, бо їхнє Царство Небесне», – каже Христос. Вони знають, до Кого звертатися з проханнями про допомогу. І Господь обов'язково почує та спасе.

Датський філософ, протестантський письменник П'єр Кігор розповідає історію про доброго злодія, який проник якось до ювелірного магазину. Пробувши там деякий час, він, нічого не взявши, пішов. Уранці ж виявилось, що злодій переставив цінники на ювелірних прикрасах. Те, що коштувало дорого, тепер мало низьку ціну, і навпаки. Цією історією філософ хотів сказати, що в нашому світі є багато коштовних речей, котрі низько цінуються людьми, а є не варті й ламаного гроша, але високо оцінені. У Нагірній проповіді Ісус Христос звертає нашу увагу на дуже серйозні речі, до яких у сьогоднішньому світі серйозно не ставляться. Він каже про християнство не просто як про вчення, а про його значення та запровадження в повсякденне життя. Виявляючи перед Богом своє духовне убозтво і звертаючись до Нього кожен день, ми отримуємо допомогу, визволення та спасіння.

Бог не розчаровує

«Бо ця заповідь, що я сьогодні наказую тобі, не тяжка вона для тебе, і не далека вона... Бо ж дуже близька до тебе та річ, – вона в устах твоїх та в серці твоїм, щоб виконувати її» (П. Зак. 30:11, 14).

Учителька, котра навчала мене в четвертому класі, ніколи не дізнається, як я образився на її пояснення. Я щойно написав відповіді на тест і страждав від усвідомлення того, що чимало із запропонованих запитань були для мене цілковитою загадкою. Учителка мило пояснила: щоб визначити верхні межі навіть найбільш успішних учнів, у тест доводиться включати запитання, на які від них ніхто й не очікує відповіді.

Бог не перевіряє наші верхні межі, аби потім судити нас. Він не пропонує нам запитання, на які не очікує від нас відповіді. Господь не має на меті розчарувати нас, давши нам заповідь, яку неможливо виконати. У самій заповіді прихована обітниця сили для її виконання. За кожною біблійною заповіддю «Не чинитимеш», незалежно від того, належить вона до сфери фізіології чи моралі, стоїть обітниця. В основі кожної заповіді, кожного Божественного припису міститься позитивна обітниця.

Більше того, у Бога є всі можливості перетворити наші внутрішні мотиви, щоб ми могли полюбити Його заповіді. Його ставлення до нас ніколи не було ставленням відстороненого судді, який виголошує нескінченні директиви, що перебувають за межами наших можливостей. Воно завжди було ставленням дбайливого Отця, Котрий зціляє й перетворює наші серця, щоб ми могли радіти, діючи правильно.

Яка прекрасна надія дарована всім, хто бореться з неприборканими звичками свого колишнього життя! Бог не притримує перемогу для кількох непохитних. Перемога призначена для всіх, хто дозволить Богові написати Свій Закон у їхніх серцях.

Разлученные

Разлученные бурей боли,
Разделенные пополам,
Угасаем в грехе – неволе,
Кто-то здесь бредет, кто-то – там.

Мы закованы в равнодушие
И течем в кандалах рекой.
В нас любви красота задушена
Безобразной обиды рукой.

Мы измотаны, мы измучены,
Мы устали страдать и терпеть,
Только все еще не приучены
Через боль на Христа смотреть.

Ірина Суботіна

«І сталася війна на небі: Михайл та його ангели розпочали бій зі змієм. І змій воював, і його ангели» (Об'явл. 12:7).

АРХАНГЕЛ МИХАІЛ: ХТО ВІН?

**Статтю підготував
Богдан Стасюк**

В Україні існує давня традиція давати хлопчикам, що народилися в другій половині листопада, гарне біблійне ім'я Михайл, Михайло. Воно є одним із найбільш поширених в нашій країні. Багато видатних осіб носили саме його. Однак не лише ми полюбаємо Михайликів і Михасів. Згідно з даними статистики США, за сто останніх років (1914-2013) найбільш поширеним іменем серед хлопчиків було Майкл. За цей період воно 44 рази посідало перше місце і 11 разів – друге.

Чому ж ім'я Михайл таке популярне? Одна з причин, напевно, полягає в тому, що його носить найбільш видатна і водночас таємнича біблійна особа – Архангел Михайл. Запрошую вас, шановні читачі, відхилити завісу таємничості та дослідити, хто ж ця загадкова особа – Архангел Михайл.

Серед християнських богословів немає єдиної думки щодо цього питання: одні вважають, що це створений Богом ангел, якого Господь поставив вождем над небесним військом, інші ж стверджують, що ця Особа – Сам Ісус Христос. Тільки Слово Боже може дати відповідь, котре із цих тверджень правдиве.

У канонічних книгах Біблії ім'я Михайл згадується п'ять разів:

1) «Але князь перського царства стояв проти мене двадцять і один день, і ось Михайл, один із перших начальників, прийшов допомогти мені...» (в оригіналі – «перший із перших князів») (Дан.10:13).

2) «І немає нікого, хто зміцняв би мене проти них, окрім вашого князя Михайла» (Дан. 10:21).

3) «І повстане того часу Михайл, великий той князь, що стоїть при синах твого народу» (Дан. 12:1).

4) «Та сам архангел Михайл, коли сперечався з дияволом і говорив про тіло Мойсея, не наважився винести зневажливого суду, а сказав: Нехай докорить тобі Господь!» (Юди 9).

5) «І сталася війна на небі: Михайл та його ангели розпочали бій зі змієм. І змій воював, і його ангели» (Об'явл. 12:7).

Таким представлений у Слові Божому Архангел Михайл, ім'я котрого означає «хто, як Бог?».

БІБЛІЙНА ТРАДИЦІЯ ІМЕНУВАННЯ

Зазвичай, коли ми вибираємо ім'я своїй дитині, то звертаємо увагу на милозвучність імені або називаємо сина чи дочку на честь рідних, відомих людей і біблійних осіб.

У Біблії відкривається зовсім інший принцип іменування: біблійні персонажі, та й Сам Господь Бог, давали такі імена, які б визначали характер або сферу діяльності особи.

Пригадайте історію імені Ізраїль: «І промовив до нього (ангел): "Яке твоє ймення?" Той відказав: "Яків". І сказав (ангел): "Не Яків буде називатися вже ймення твоє, але Ізраїль, бо ти боровся з Богом та з людьми, – і подужав"» (Бут. 32:28, 29).

А що означає ім'я Ісус? Ангел Господній сказав Йосипу: «Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній є від Духа Святого. Вона ж народить Сина, і даси Йому ім'я Ісус, бо Він спасе Свій народ від його гріхів» (Матв. 1:20, 21).

Зверніть увагу, що той самий принцип можна побачити й в Імені Господа: «І сказав Мойсей до Бога: "Ото я прийду до Ізраїлевих синів та й скажу їм: «Бог ваших батьків послав мене до вас», то вони запитають мене: «Яке ім'я Його?» Що я скажу їм?» І сказав Бог Мойсееві: "Я Той, що є". І сказав: "Отак скажеш Ізраїлевим сином: Суций (Яхве) послав мене до вас"» (Вих. 3:13, 14). Коли Господь вдруге давав скрижалі з Десятьма Заповідями, Мойсей попросив Його: «Покажи мені славу Свою!» І Господь промовив: «Я переведу все добро Своє перед тобою, і покличу Господнім Ім'ям перед тобою». І яке ж

зі Своїх Імен оголосив Бог вождю Свого народу? «Господь, Господь, – Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провину й переступ та гріх» (Вих. 33:18, 19; 34:6, 7). В Імені Господа виражений Його люблячий, милостивий і справедливий характер.

ХТО, ЯК БОГ

Цей самий принцип використовується в імені Михайл, котре означає «хто, як Бог?». І це не прості слова, не просте запитання! Таким іменем має володіти особа з Божим єством і характером. Серед сотворених істот немає нікого, хто б міг зрівнятися з Богом. Отже, напрошується логічний висновок: Михайл – «хто, як Бог?» – не може бути ангелом навіть найвищого рангу, бо ангели – створені Богом істоти, Божественною природою вони не володіють.

Але Святе Письмо представляє одну Особу, Котра оголосила, що Вона, як Бог. «Знову й знову запевняю вас: Перш ніж був Авраам, – Я є(Суций)!» (Івана 8:58; пор. Вих. 3:13, 14); «Отець у Мені, а Я – в Отці» (Івана 10:38); «Хто Мене бачив, той і Отця бачив» (Івана 14:9); «Я і Отець – Ми одне!» (Івана 10:30).

Однак ви можете заперечити: Михайл названий Архангелом, отже, він – ангел!

АРХАНГЕЛ МИХАІЛ

У канонічній Біблії слово «Архангел» зустрічається двічі: у згаданому вище тексті із Послання Юди 9: «Та сам архангел Михайл, коли сперечався з дияволом і говорив про тіло Мойсея, не наважився винести зневажливого суду, а сказав: Нехай докорить тобі Господь!», а також у Першому Посланні до солунян 4:16: «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі».

Кому належить цей «голос архангела», який почують «померлі в Христі»? Слово Боже має властивість саме себе пояснювати. «Знову й знову запевняю вас, що надходить час, – і він вже є, – коли мертві почують голос Сина Божого і, почувши, оживуть» (Івана 5:25). Тільки «голос Сина Божого» здатний воскресити померлих. Порівнявши ці тексти, ми можемо зробити висновок, що Архангел – це Син Божий. Титул «Архангел» означає «старший над ангелами» (пор. архієпископ – старший над єпископами). Та й книга Об'явлення говорить про Нього як про Вождя ангелів: «Михаїл і його ангели розпочали бій зі змієм» (12:7). Хто може бути Вождем Господнього війська, крім Христа, Котрого Отець Небесний поставив Головою і Владикою всього (див. Ефес. 1:21, 22)? Це ще один біблійний доказ того, що Архангел Михайл – Син Божий Ісус Христос.

У Святому Письмі Син Божий не одноразово представлений ангелом або названий Ангелом. «Ось Я посилаю Ангела перед лицем твоїм, щоб він охороняв у дорозі тебе, і щоб провадив тебе до того місця, яке Я приготував. Стережися перед лицем Його, і слухайся Його голосу! Не протився Йому, бо Він не пробачить вашого гріха, – бо Ім'я Моє в Ньому» (Вих. 23:20, 21). Хто ж цей Ангел? «Не хоч, брати, аби ви не знали, що всі наші батьки були під хмарою і всі перейшли через море; всі хрестилися в Мойсея – в хмарі та в морі; всі їли ту саму духовну їжу; всі пили той самий духовний напій, бо пили з духовної скелі, що йшла слідом за ними, а та скеля був Христос... Не будемо спокушувати Христа, як деякі з них спокушували і загинули від змії» (1 Кор. 10:1-4, 9).

Так, це був Христос, а Ангелом Він названий тому, що був Вісником, Посланцем Небесним («ангел» у перекладі означає «вісник, посланець»).

ПОКЛОНІННЯ АНГЕЛУ

Є ще одне важливе питання, яке допоможе нам зрозуміти таємницю Архангела Михайла, – це питання поклоніння. Яке б високе становище не займали, вони є створеними Богом істотами, яким не можна поклонятися, та й вони самі цього не бажають і не допускають. Пригадайте досвід апостола Івана, описаний у книзі Об'явлення 19:10; 22:8, 9.

У Старому Завіті ми знаходимо іншу історію, коли Ісусові Навину з'явився «вождь Господнього війська». «І сталося, коли Ісус був при Єрихоні, то звів очі свої та й побачив, аж ось стоїть навпроти нього чоловік, а витягнений його меч у руці його. І підійшов Ісус до нього, та й сказав йому: "Чи ти наш, чи наших ворогів?" А той відказав: "Ні, бо я вождь Господнього війська, тепер я прийшов". І впав Ісус на обличчя своє до землі, і вклонився, та й сказав йому: "Що говорить мій пан своєму рабові?" І сказав вождь Господнього війська до Ісуса: "Скинь взуття своє з своїх ніг, бо це місце, на якому стоїш ти, святе воно!" І зробив Ісус так» (Іс. Нав. 5:13-15).

Ви зауважуєте різницю в діях ангела, котрий з'явився апостолу Івану та не допустив його до поклоніння, і діях Вождя Господнього війська? Чому Він допускає поклоніння своїй особі? Згідно з нашими дослідженнями, Вождь Господнього війська – це Архангел Михайл. Це Божественна Особа, Якій підкоряється все військо небесне, гідна поклоніння, і навіть її присутність робить це місце святим. Пригадайте, що повеління зняти взуття з ніг отримав і Мойсей в присутності Великого Яхве (див. Вих. 3:2-7; 23:20, 21).

ВОЖДЬ НЕБЕСНОГО ВІЙСЬКА

У книзі Даниїла є ще один текст, який також проливає світло на те, хто ж такий «вождь Господнього війська»: «А з одного з них (рогів) вийшов один малий ріг, і з малого став дуже великий... і він побільшився аж до війська небесного... і він побільшився також до Вождя того війська, і від Нього була віднята стала (щоденна) жертва, і покинене місце святині Його». «Він звеличиться у своєму серці... і повстане на Владика над владиками» (Дан. 8:9-11, 25). «Вождь війська небесного», «Владика над владиками», щодня здійснює служіння у Своїй святині. Хто міг звершувати священнодіяння у Небесній Святині? Про кого тут ідеться? Про ангела найвищого порядку? Ні! Подібні дії ніколи не входили в їхню місію. То Хто ж Той, що звершував у святині це служіння? «Ми маємо такого Первосвященника, Який сів на Небі праворуч престолу Величності. Він – служитель святині та істинного намету [в оригіналі – скінії], який поставив Господь, а не людина. Бо кожний первосвященик настановляється на те, аби приносити дари й жертви; тому й потрібно було, щоб і Він мав, щоб принести». «Отакого потрібно було нам Первосвященника: святого, невинного, непричетного до зла, відділеного від грішників, вищого за небо. Він не має потреби щодня, як (земні) первосвященики, приносити жертви спочатку за Свої гріхи, а потім за гріхи народу. Бо Він це зробив один раз, принісши Самого Себе» (Євр. 8:1-3; 7:26, 27). То Хто ж є Той «Вождь війська небесного», про Якого йдеться в Дан. 8: 9-11, 25? Це Ісус Христос, Небесний Первосвященик, Який був принесений у жертву за грішників на Голгофі.

Отже, дослідивши біблійні тексти, ми можемо з упевненістю сказати, що Архангел Михайл – Друга Особа Божества, Син Божий Ісус Христос.

Бажаємо ж усім християнам, а особливо тим, хто носить ім'я Михайло, Майкл, Мішель, бути гідними цього видатного імені та своїм характером відображати характер Того, Хто вперше був названий ним.

ТВ-програма на березень (01.03 - 07.03)*

весняний подарунок
для жінок

hope.ua

НЕДІЛЯ

1 березня

06:00	Інша сторона
06:40	Ваша думка
07:00	Біблія продовжує говорити
07:30	Непростое состояние
08:00	Познавая непостижимое
08:30	В центре внимания
09:00	В гостях у Клиффа Гольдштейна
09:30	Вкус здоровья
09:50	Готовим вместе
10:00	О чем говорят женщины
10:30	Пазлы Паркера
11:00	Малюваки
11:20	ЧП+
11:30	По ту сторону пригод
12:00	Богослужение в храме на Подоле
13:20	Музична скринька
14:00	Ломастер
14:20	В гостях у Добрячка
14:40	Дружболандия
15:00	Інша сторона
15:40	По ту сторону пригод
16:10	Очима жінки
16:30	Дорогами християнства
17:00	Непростое состояние
17:30	Готовим вместе
17:50	Біблія свідчить
18:00	Детонация
18:30	Стиль жизни
19:00	Джем
20:00	...є Любов
20:30	Мозаїка батьківства
20:50	5 хвилин для вічності
21:00	Вісті надії
21:20	Біблія, як вона є
21:30	Свет надежды
22:00	Музична скринька
22:40	Очима жінки
23:00	Так промовляє Біблія
23:30	Сила Одного
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Є проблема

ПОНЕДІЛОК

2 березня

06:00	Музична скринька
06:40	Вісті надії
07:00	Ранок надії
08:10	Вопрос служителю церкви
08:30	Є проблема
09:00	Ранок надії
10:10	Біблія, як вона є
10:20	Настав час
10:30	Стиль жизни
11:00	Ранок надії
12:10	Біблія, як вона є
12:20	Тора. Пророки. Писания
12:50	Біблія, як вона є
13:00	В гостях у Клиффа Гольдштейна
13:30	Свет надежды
14:00	Чудесный магазин
14:30	Малюваки
14:50	Взаправду
15:00	Тора. Пророки. Писания (сурдопереклад)
15:30	Детонация (сурдопереклад)
16:00	Библейский час
16:30	Біблія продовжує говорити
17:00	Познавая непостижимое
17:30	Сила Одного
18:00	5 хвилин для вічності
18:10	Удивительные факты

19:00	Дорогами християнства
19:30	По ту сторону пригод
20:00	Познаем истину
20:50	Вечірні історії
21:00	Очима жінки
21:20	ЧП+
21:30	Вера. Человек. Судьба
22:00	В контексті
22:50	Є проблема
23:20	Библейский час
23:50	Ваша думка
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Под абажуром

ВІВТОРОК

3 березня

06:00	Вопрос служителю церкви
06:20	Познаем истину
07:00	Ранок надії
08:10	Мозаїка батьківства
08:40	Готовим вместе
09:00	Ранок надії
10:10	Біблія, як вона є
10:20	Інша сторона
11:00	Ранок надії
12:10	Біблія, як вона є
12:20	Тора. Пророки. Писания
12:50	Ваша думка
13:00	Очима жінки
13:20	В контексті
14:00	Дружболандия
14:20	В гостях у Добрячка
14:40	Ломастер
15:00	Познавая непостижимое (сурдопереклад)
15:30	Непростое состояние (сурдопереклад)
16:00	О чем говорят женщины
16:20	Музична скринька
17:00	Мозаїка батьківства
17:30	Інша сторона
18:10	Удивительные факты
19:00	Є проблема
19:30	Стиль жизни
20:00	Помолитесь за меня
20:50	Вечірні історії
21:00	Детонация
21:30	В центре внимания
22:00	В гостях у Клиффа Гольдштейна
22:30	Настав час
22:40	Под абажуром
23:00	Помолитесь за меня
23:50	Біблія свідчить
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Джем

СЕРЕДА

4 березня

06:00	Вера. Человек. Судьба
06:30	По ту сторону пригод
07:00	Ранок надії
08:10	Біблія, як вона є
08:20	Готовим вместе
08:40	Вкус здоровья
09:00	Ранок надії
10:10	Помолитесь за меня
11:00	Ранок надії
12:10	Біблія, як вона є
12:20	Тора. Пророки. Писания
12:50	Біблія свідчить
13:00	Детонация
13:30	Стиль жизни
14:00	Малюваки
14:20	Пазлы Паркера
14:50	ЧП+
15:00	Ломастер (сурдопереклад)

15:20	Вкус здоровья (сурдопереклад)
15:40	Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
16:00	Помолитесь за меня
17:00	Свет надежды
17:30	В центре внимания
18:00	5 хвилин для вічності
18:10	Удивительные факты
19:00	Познавая непостижимое
19:30	В гостях у Клиффа Гольдштейна
20:00	Так промовляє Біблія
20:30	Вопрос служителю церкви
20:50	Вечірні історії
21:00	О чем говорят женщины
21:30	Сила Одного
22:00	Джем
23:00	Біблія продовжує говорити
23:30	Дорогами християнства
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Библейский час

ЧЕТВЕР

5 березня

06:00	Сила Одного
06:30	Непростое состояние
07:00	Ранок надії
08:10	Біблія, як вона є
08:20	Детонация
08:50	Біблія свідчить
09:00	Ранок надії
10:10	О чем говорят женщины
10:30	Біблія продовжує говорити
11:00	Ранок надії
12:10	Біблія, як вона є
12:20	Тора. Пророки. Писания
12:50	ЧП+
13:00	Мозаїка батьківства
13:30	По ту сторону пригод
14:00	Чудесный магазин
14:30	Ломастер
14:50	Історії тітоньки Марії
15:00	Лома Линда 360° (сурдопереклад)
15:30	В центре внимания (сурдопереклад)
16:00	Познаем истину
16:50	Біблія, як вона є
17:00	Вісті надії
17:20	Готовим вместе
17:40	Вкус здоровья
18:00	5 хвилин для вічності
18:10	Удивительные факты
19:00	Біблія продовжує говорити
19:30	В центре внимания
20:00	Помолитесь за меня
20:50	Вечірні історії
21:00	Непростое состояние
21:30	Інша сторона
22:10	Біблія свідчить
22:30	Так промовляє Біблія
23:00	Помолитесь за меня
23:50	5 хвилин для вічності
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Свет надежды

П'ЯТНИЦЯ

6 березня

06:00	Мозаїка батьківства
06:30	Дорогами християнства
07:00	Ранок надії
08:00	Свет надежды
08:30	Біблія, як вона є

08:40	Очима жінки
09:00	Ранок надії
10:00	Настав час
10:10	Помолитесь за меня
11:00	Ранок надії
12:00	Біблія, як вона є
12:20	Тора. Пророки. Писания
12:50	Біблія свідчить
13:00	Непростое состояние
13:30	Сила Одного
14:00	Пазлы Паркера
14:30	В гостях у Добрячка
14:50	Взаправду
15:00	...є Любов (сурдопереклад)
15:30	Познаем истину (сурдопереклад)
16:00	Помолитесь за меня
16:50	Ваша думка
17:10	ДЖЕМ
18:00	Богослужения в Заокске
18:30	В контексті
19:20	Музична скринька
20:00	Счастливой субботы
20:50	Вечірні історії
21:00	Стиль жизни
21:30	Познаем истину
22:20	В гостях у Клиффа Гольдштейна
22:30	Біблія, як вона є
23:00	Счастливой субботы
23:50	Настав час
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Сила Одного

СУБОТА

7 березня

06:00	Познавая непостижимое
06:30	...є любов
07:00	Счастливой субботы
07:50	5 хвилин для вічності
08:00	В контексті
08:40	Сила Одного
09:10	Духовный дом
09:20	Біблія, як вона є
09:30	Библейский час
10:00	Познаем истину
10:50	Ваша думка
11:00	Стиль жизни
11:30	Богослужение в храме на Подоле
12:50	5 хвилин для вічності
13:00	В центре внимания
13:30	В гостях у Клиффа Гольдштейна
14:00	Документальный фильм
15:00	Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:15	Біблія, як вона є
16:30	Джем
17:30	Вера. Человек. Судьба
18:00	Є проблема
18:30	Ваша думка
18:40	Вопрос служителю церкви
19:00	Очима жінки
19:20	Настав час
19:30	Дорогами християнства
20:00	Інша сторона
20:40	Под абажуром
21:00	Біблія продовжує говорити
21:30	По ту сторону пригод
22:00	ЧП+
22:10	Непростое состояние
22:40	Вісті надії
23:00	Мозаїка батьківства
23:30	Библейский час
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Познавая непостижимое

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу «Надія»:Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5 ° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / сДивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також в мережі Інтернет24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефон гарячої лінії:

☎ 0 (800) 30-20-20
(Безкоштовно по Україні)Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиціїВивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.infoВаші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте на адресу:✉ contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
S contact-hopeОЧИМА ЖІНКИ
з Ганнеле Отчюфські

ПН 21-00

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ-програми.

39 грн*

Вірую...

П. Кулаков натхненно розкриває
основи та історію адвентистської
віри. Сила Слова Божого показана
на прикладах з життя піонерів
адвентистського руху, чия віра
надихає нас до цих пір.

Мова: російська

16 грн*

ВОСТОЧНЫЙ АНГЕЛ

Події, які відбуваються на сході
нашої країни, призвели до
жахливих наслідків. Війна
продовжує змінювати на своєму
шляху все, не зупиняючись
навіть перед людським життям.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Нам пишуть

...Есть только миг между прошлым и будущим, именно он называется ЖИЗНЬ...

«Пам'ятай, що життя моє – вітер...» (Йова 7:7).

«...Яке ваше життя? Бо це пара, що на хвилю з'являється, а потім зникає!...» (Якова 4:14).

«Життя – це те, що понад усе люди прагнуть зберегти, але менш за все бережуть».

«І назвав Адам ім'я своїй жінці: Єва, бо вона була мати всього живого» (Буття 3:20). Ім'я Єва в перекладі з давньоєврейської мови означає «дарувати життя».

ЖИЗНЬ...

Дар мгновенный, дар прекрасный,
Жизнь, зачем ты мне дана?
Ум молчит, а сердцу ясно:
Жизнь для жизни мне дана.

Все прекрасно в Божьем мире.
Сотворивший мир в нем скрыт,
Но Он в чувстве, Он и в лире,
Он и в разуме открыт.

Познавать Его в творенье,
Видеть Духом, сердцем чтить –
Вот в чем жизни назначение,
Вот что значит в Боге жить!

Хочу я полной жизнью жить,
Хочу мечтать, хочу молиться,
Хочу я счастьем насладиться,
Хочу я верить и любить.

Какая сладостная ширь
В душе моей, какой простор!
И весь громадный Божий мир
Обнять стремится жадный взор...

Весь мир хочу я полюбить,
Со всеми чувством поделиться,
Любям помочь все зло забыть
И меж собою подружиться.

И вся душа моя полна,
Полна восторга неземного,
Всего высокого, святого,
В ней расцвела теперь весна.

Нам жизнь дана, чтоб правду Божью
Несли мы в мир страдания, тьмы,
И для борьбы с грехом и ложью
Орудья правды нам даны.

В долине смерти скорбной жизни
Как можно шире мы должны,
Зовя людей к святой Отчизне,
Раскинуть Божии шатры.

Нам жизнь дана, чтоб утешать
Униженных и оскорбленных
И согреть, и восполнять
Нужду и скорбь всех угнетенных.

Нам жизнь дана Творцом Земли и Неба
Не для пустой житейской суеты,
Не для того, чтоб думать лишь о хлебе
И посвящать ему свои мечты.

Нам жизнь дана, чтоб вечно славу Богу
За подвиг Иисуса воздавать
И истины святой Его дорогу
Своим путем единственным считать.

Я жизнь люблю, и я хочу, чтоб все ее любили,
Найдя в ней все: премудрость, красоту,
Чтоб к счастью путь другим они открыли,
Достигнув в Вечности познания полноту.

Я жизнь люблю, и жить я вечно буду,
О том Творец мне в Слове обещал,
Когда в смиренье, в святости пребуду,
Я верю всем Его Божественным словам!

Петро Уровський, м. Винниця

Подарати біль

Сергій Гаврюк

Наше життя, життя простих українців, змінилося до невпізнання. Військові дії на сході країни принесли горе і страх в наші будинки, біль і страждання в наші серця. Ми переживаємо за своїх дітей, рідних, відчуваємо невпевненість у завтрашньому дні, тривогу та гіркоту. Однак у нас є люблячий Отець, який не залишить нас самих у протистоянні жорстоким ударам життя. Ми можемо бути впевненими, що Господь тримає нас у Своїх обіймах, захищаючи від зла.

У цей важкий час нам необхідно навчитися підтримувати людей, які пережили у своєму житті страшні моменти, і подарувати хоча б частинку тієї любові, якою нас благословляє Бог.

Наслідки трагічних подій торкаються кожного: і тих, хто просто дивиться новини, і тих, хто воює зі зброєю в руках. Потерпілому важливо висловити свої переживання, а також отримати допомогу у вирішенні проблем. Як методи ви можете використовувати? Налагодити з потерпілим стосунки, виявляючи підтримку. Такі люди реагують позитивно, коли відчувають на собі турботливий погляд, переймають спокій людини, яка вміє вислухати з відкритою душею. Стосунки, у яких ми можемо виявляти свою підтримку, зав'язуються лише тоді, коли ми виявляємо щирий інтерес до іншого.

Одного разу до Ісуса прийшов чоловік, чий син був одержимий злим духом. Учні Христа не змогли вигнати біса, і батько звернувся до Спасителя. «Ідо Нього того привели. І як тільки побачив Його, то дух зараз затряс ним. А той, повалившись на землю, став качатися та заливатися піною... І Він запитав його батька: „Як давно йому сталося це?“ Той сказав: „Із дитинства. І почасти кидав він ним і в огонь, і до води, щоб його погубити. Але коли можеш що Ти, то змилуйсь над нами, і нам допоможи!“ Ісус же йому відказав: „Щодо того твого „коли можеш“, – то тому, хто вірує, все можливе!“ Зараз батько хлоп'яти зі слізьми закричав і сказав: „Вірую, Господи, – поможи невірству моєму!“» (Марка 9:20-24). Ісус запитував, вникав у суть проблеми, співчував – і тоді не тільки одержимий отримав звільнення, але й батько краще розумів, що таке справжня віра. Слухайте активно, намагайтеся сприйняти інформацію,

яка міститься в розповіді людини. Так ви краще зможете зрозуміти ситуацію і потреби потерпілого.

Подія, через яку людина відчуває себе травмованою, нерідко порушує мислення й ускладнює формування подальших цілей на життя. Ви можете крок за кроком підводити постраждалого до вирішення проблеми і навіть допомогти йому самому вирішити, за що взятися передусім і куди спрямувати свої зусилля. Бажано обрати одну проблему з реальним рішенням, позначити її як найбільш невідкладну і докладати зусиль для її вирішення. Досягнутий успіх у вирішенні навіть однієї проблеми значною мірою відновить у потерпілого впевненість у собі, допоможе відчутти свою цінність для Бога та інших людей, здатність долати скрутні обставини.

Підбадьорте потерпілого, нехай він розповість вам, що збирається зробити і яким чином. Якщо ви обіцяєте йому щось, важливо виконати обіцяне і довести справу до кінця. Проте ви повинні чітко усвідомлювати, що одна справа – допомогти потерпілому вирішити проблему і зовсім інша – усе робити замість нього. Якщо вам вдасться підтримати потерпілого у самостійному вирішенні його проблеми, він відчужує себе здатним до дій і буде краще підготовлений до подолання перешкод.

ЯКІ СЛОВА МОЖНА ВИКОРИСТОВУВАТИ ДЛЯ ПІДТРИМКИ

- Це природна реакція на те, що трапилося.
- У тому, що ви переживаєте, немає нічого дивного.
- Запевняю вас, усе буде гаразд.
- Ви ні в чому не винні, ви зробили все, що могли.
- Можливо, більше не повториться те, що було раніше, усе налагодиться, і вам стане легше.

Фрази-табу в діалозі з потерпілим:

- Усе могло бути значно гірше. Ви ж завжди можете придбати нового собаку, машину, будинок...
- Вам зараз краще зайнятися різними справами.
- Я знаю, як ви зараз себе почувате.
- Потрібно жити далі.

Такі висловлювання можуть спонукати людину подумати, що до її нещастя ставляться зі зневагою, що на неї не зважають і що вона залишилася вічна-віч зі своєю бідою. Значно корисніше дати їй можливість самій висловити свої переживання, почуття, прогнози на майбутнє.

ПОРАДИ, ЯКІ ДОПОМОЖУТЬ ЛЮДИНІ ПОДОЛАТИ ДЕПРЕСІЮ І ПОВЕРНУТИСЯ ДО ПОВНОЦІННОГО ЖИТТЯ

- Уникайте сцен, які можуть травмувати, підтримуйте дружні стосунки, допомагайте іншим.
- Намагайтеся з Божою допомогою подолати погані звички.
- Розвивайте здатність контролювати свої емоції, здатність вчитися на помилках інших.
- Формуйте здорову самооцінку.
- Доречною буде групова терапія. Можна спробувати намалювати те, що вас бентежить.
- Створіть картину майбутнього (яким воно вам здається).
- Ведіть здоровий спосіб життя: повноцінно відпочивайте, повноцінно харчуйтеся, робіть ранкову зарядку, займіться спортом, використовуйте розслаблювальний масаж. Ці фактори допоможуть подолати депресію.
- Приділяйте достатньо уваги дружині, дітям, роботі, зустрічам з друзями.
- Говоріть не тільки про історію травми в деталях, але й згадайте ідеї, мрії, життєві цілі, які передували їй.
- Поділіться своїми стражданнями: розділене горе стає вдвічі меншим.
- Уникайте нагадувань про негативні події.
- Корисною буде музикотерапія. Класична музика, церковні гімни, спів псалмів пробуджують бажання жити.
- Можуть допомогти натуральні (фітотерапевтичні) седативні засоби: м'ята, валеріана, пустирник.
- Блокуйте неприємні спогади, кажучи самому собі: «Стоп».
- Зверніть особливу увагу на те, що щастя дає тільки Господь, а сенс життя – у служінні Богові та ближнім.

Ты мне близок

Слова В Кушнір

2. Без Христа и жизни мне не надо,
Без Христа я только что дышу;
||: Ты один – моей душе отрада,
Будь со мной, Тебя, Господь, прошу. :||
3. Там, где Небо встретится с Землею,
Чтоб из рук ее принять меня,
||: Там впервые встречу я с Тобою,
И глаза мои узрят Тебя. :||
4. А пока надеждою святою
Я живу, пока Тебя узрю.
||: Ты мне ближе, чем песок к прибою.
Ты дороже, чем вода в жару. :||

Материнські сльози

Вийшла мати з хати, стала біля хвіртки,
Виглядає сина: чи не він іде,
Та нема дитини, як колись було
Заграється довго, але все ж прийде.

А тепер немає, він не повернеться,
Кулею безжально ворог положив.
Ой, навіщо, сину, тебе народила,
Щоби над тобою ворон пролетів?

Вже не скажеш: «Мамо», не почую гомін
І сміх не почую у своїм дворі,
Серце моє з болем крається надвоє...
Хто ж мене потішить, сину, як не ти?

А ворог проклятий, наче та навала,
Наче чорна хмара, суне, не спинить,
Скільки материнських сліз буде пролито!
Материнське серце від болю кричить!

Змилуйся над нами, Боже милосердний,
Зупини цю смуту, стань на захист нам.
Дітям не повинним стань лиш Ти стіною,
У тяжку годину захисти від куль.

Щоб не лились сльози більше материнські,
Сиротами дітки більше не росли.
Вдовами не стало молоде жіноцтво,
Не старіли з горя, щасливі були.

Ольга Граб
с. Жовтнєве, Житомирська обл.

Прозрение

Мы молимся. Твердим и не устанем:
«По воле по Твоей меня ведем»...
И все ж упрямо путь свой выбираем...
И шишки набиваем на пути.

Пытаемся указывать мы Богу,
Чтоб так или иначе поступал!
Умом несовершенным и убогим
Хотим, чтоб нам отчет Он в чем-то дал.

Так молимся, как будто лучше знаем,
Что нам успех и благо принесет...
«Скажи ж, кто мы?» Мы – глина есть живая
В руках Творца. И Он нас создает.

Давай смиренно встанем на колени.
Сердца навстречу Богу распахнем,
Чтобы в тиши, под сенью Его тени,
Его услышать, раствориться в Нем.

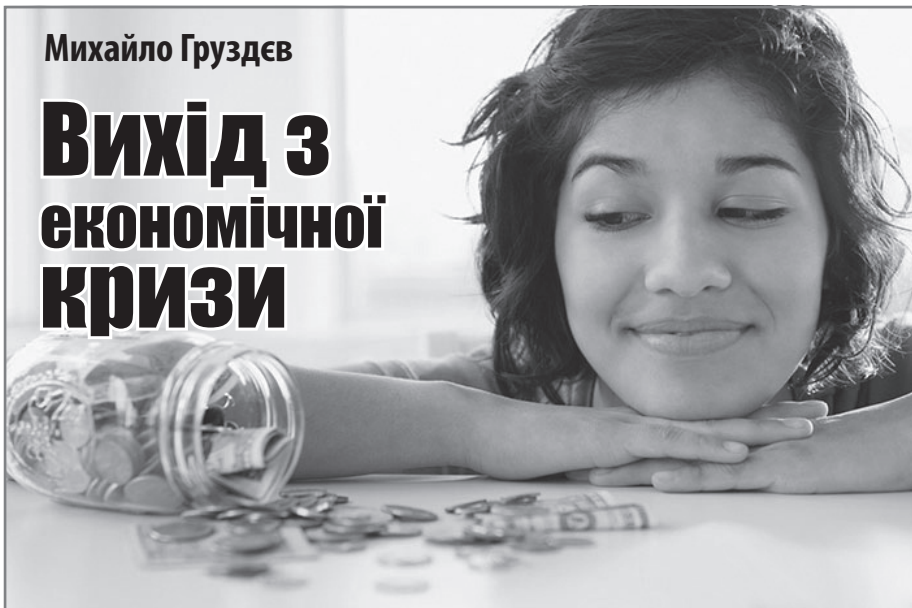
Протри елеем нам глаза и уши.
И дай желанье на Христа смотреть.
Открой к общению с Богом наши души,
Чтоб истину могли уразуметь.

И пусть Твоя благая Божья воля
У нас в сердцах и в разуме живет.
Учи! Шлифуй нас, Господи! Доколе
Сказать Ты сможешь: «Это – Мой народ!»

Світлана Юрійєна

Михайло Груздєв

Вихід з економічної кризи

Можливо, комусь усе, перераховане нижче, здається знайомим. Проте, як дехто сказав, теорія і практика в теорії однакові, а на практиці різні. Спробуйте застосувати ці поради в житті й побачите, що із цього вийде.

1. **Бюджет.** Ведіть записи доходів і витрат з регулярним аналізом незалежно від рівня ваших доходів. Ключове словосполучення в цьому реченні – «регулярний аналіз».

2. **Не поспішайте купувати.** Середньостатистичний українець багато грошей витрачає на так звані імпульсивні покупки.

3. **Завжди приходьте до супермаркету зі списком покупок і не відхиляйтеся від нього.** Намагайтеся не відвідувати магазин голодними.

4. **Перегляньте структуру своїх покупок.** Щось можна замінити дешевшими аналогами, а дещо, можливо, потрібно купити дорожче, що дозволить користуватися якіснішим товаром довше.

5. **Складіть список життєвих пріоритетів.** Саме він дозволить не витратити гроші на те, що тільки на перший погляд здається важливим.

6. **Прагніть якнайшвидше розрахуватися з боргами** і уникайте їх надалі.

7. **Намагайтеся знайти нові джерела доходу.** Вони є завжди, потрібно тільки не лінуватися, а шукати.

8. **Подбайте про здоров'я – як своє, так і членів сім'ї.** Хвороба – це завжди незаплановані витрати.

9. **Стежте за знижками.** Під час кризи з ринку ідуть багато компаній, які влаштовують розпродаж товарів за низькими цінами.

10. **Дорожіть роботою.** Працюйте інтенсивніше, менше скаржтеся і не сперечайтесь з керівництвом.

11. **Подбайте про особисту безпеку.** Багатьох порядних і не схильних до протиправних дій громадян криза може перетворити на безробітних із відчайдушним матеріальним становищем.

12. **Здобуйте нові знання та вміння будь-якими шляхами,** навіть якщо доведеться працювати безкоштовно.

13. **Не втрачайте оптимізму** навіть тоді, коли здається, що все навколо погано. Комусь у цей час ще гірше...

14. **Дбайте про близьких.** Саме вони зараз – ваша основна підтримка.

15. **Менше дивіться телевізор.** По-перше, це допоможе менше засмучуватися, по-друге, з'явиться вільний час, який можна буде витратити з більшою користю.

16. **Спробуйте хоча б приблизно передбачити темп зростання цін.** Наприклад, якщо ціна картоплі на ринку стабільно зростає на 30 % на місяць, найімовірніше, вона так само буде зростати й далі. Тому всі розрахунки ведіть, зважаючи на подорожчання. Якщо зростання цін не відбудеться, це краще, ніж якщо у вас не вистачить грошей на найнеобхідніше.

17. **Зверніть увагу на навчальні центри, де проводяться різні курси.** Там постійно потрібні клієнти, на яких практикуються стажисти. Там вас безкоштовно підстрижуть, зроблять манікюр і т. д.

18. **Не всі знають, що таке трайвертайзинг.** А це ж не що інше, як роздача безкоштовних пробників продукту з рекламною метою. Не втрачайте можливості заощадити кошти таким способом.

19. **Підрахуйте транспортні витрати.** Можливо, слід пересісти з авто на велосипед або, якщо до роботи близько, ходити пішки.

20. **Подумайте, можливо, ви викидаєте гроші в смітник?** Склапу тару можна здавати на переробку.

21. **Іграшки дітям можна робити самостійно,** наприклад, хлопчику – паровоз із сірникових коробок, дівчинці – комод для ляльок із того ж матеріалу. Це і дешево, і водночас слугуватиме приводом провести час із вашою дитиною (знайдіть в Інтернеті корисні сайти).

Порад такого плану можна дати безліч. От тільки непросто їх дотримуватися, але все ж таки можливо.

Дружині

Твою красу ні з чим не порівняти,
Твоя душа – то жайворонка спів,
І хочеться і плакати, й співати,
Коли я бачу ніжний образ твій.
Ти, мовби пава, ходиш по оселі,
Дружинонько, єдина моя,
А голос твій, неначе в соловейка, –
До мого серця завжди промовля.
А іноді, як водоспад, гуркоче,
Але й тоді приємний голос твій.
Душа моя завжди співати хоче,
Коли ти поруч, друже мій!
Нехай шумить, нехай вирує вітер,
Та я лечу, мов ластівка в гніздо,
Бо там чекатиме моя рідна,
Моя сім'я, кохання і тепло.
Тому низький тобі поклін від мене,
Мій друг, моя красуне чарівна,
Твої молитви завжди чує Небо
Ти створена для щастя і добра.

Іван Грибачев,
с. Жовтнєве, Житомирська обл.

Мама

Слово «Мама» – дороге,
Мамой надо дорожить.
С ее лаской и заботой
Легче нам на свете жить.

Если мать еще живая,
Счастлив ты, что на земле
Есть кому, переживая,
Помолиться о тебе.

Дорога донечко!

Настане день, коли я постарію, – і тоді ви-
яви терпіння і спробуй зрозуміти мене.
Якщо я забруднюся за їжею, якщо не
зможу одягтися без твоєї допомоги, будь
терплячою. Згадай, скільки годин я витра-
тила, коли вчила тебе цього.

Якщо, розмовляючи з тобою, я буду ти-
сячу разів повторювати одне й те саме, не
перебивай, вислухай мене. Коли ти була
маленькою, мені доводилося тисячу разів
читати тобі одну й ту саму казку, щоб ти
заснула.

Коли ти побачиш, що я нічого не ро-
зумію в нових технологіях, дай мені час і
не дивися на мене з глузливою усмішкою.

Я так багато чого тебе старалася навчи-
ти: як правильно їсти, як гарно одягатися,
як боротися з життєвими негараздами, як
молитися Богові.

Якщо в якийсь момент я щось забуду
або втрачу суть нашої розмови, дай мені
час, щоб згадати. А якщо мені так і не
вдасться, не переживай. Адже найважли-
віше – не те, що я говорю, а те, що можу
бути з тобою, що ти мене слухаєш...

Якщо втомлені ноги відмовляться служи-
ти мені опорою, дай мені руку, як і я давала
тобі свою, коли ти робила перші кроки.

Бачачи мою старість, не сумуй, не гні-
вайся, не відчувай себе безсилою, завжди
покладайся на Господа. Він дає любов
і терпіння. Ти маєш бути поруч зі мною,
намагатися мене зрозуміти і допомогти
мені, як я допомагала тобі, коли ти тільки
розпочинала своє життя.

Я люблю тебе, моя дорога донечко!

ПОКОРІТЬ СВОЮ ДИТИНУ, щоб вона була вільною

Ольга Стасюк

У цирку виступав дресиру-
вальник з групою левів.
Якби не кошлаті гри-
ви, не страшний оскал зубів і
громоподібні рики, які зрідка
приглушували арену, мож-
на було подумати, що це отара
овець, – такі вони були покірні
та слухняні. Приборкані страшні
хижаки покірно демонстрували
можливості людини. Які тільки
трюки вони не показували! Дре-
сирувальник навіть вкладав
свою голову в їхні страшні пащі.
Проте особливо разючим видо-
вищем був стрибок царя звірів
через вогняне кільце. Адже во-
гонь – це нездоланна перешкода
для хижака! А тут глядачі спо-
глядали цілковиту покору звіра
волі людини всупереч вродже-
ним інстинктам.

Чимало батьків перетворюють виховання дітей
на таке дресирування. Дитину можна виховати так,
що вона не матиме власної волі, а її індивідуальність
розчиниться в особистості батьків. Як уникнути такої
фатальної помилки?

Прагнення зламати волю дитини несумісне з
принципами повноцінного виховання. Силу волі ди-
тини потрібно зберегти і спрямувати в потрібне рус-
ло. Поводитися з нею потрібно розсудливо й ніжно,
як зі священним скарбом. Настановою і добрим
прикладом виховуйте і розвивайте її доти, доки ди-
тина не досягне зрілості.

Авторитарний стиль управління, коли бать-
ки або вчителі намагаються зламати волю ди-
тини, завдає серйозної шкоди її особистості та
негативно позначається на майбутньому. «Коли
стиль взаємодії матері з її шестимісячним немов-
лям вирізняється нав'язуванням власної волі, то
дитина може надалі демонструвати низький рі-
вень навчальних, соціальних, емоційних і пове-
дінкових навичок» (Г. Крейг. Психологія розвитку,
вид. 9, с. 292).

НИЖЧЕ ПОДАНИЙ ПЕРЕЛІК НАСЛІДКІВ ПРИДУШЕННЯ ВОЛІ ДИТИНИ:

- індивідуальні риси особистості розчиняються і губляться в особистості старшого наставника;
- розум, воля, свідомість опиняються під контро-
лем іншої людини;

ПОКОРЕННЯ ЧИ ПРИБОРКАННЯ?

Як відрізнити покорення від приборкання? У цьому нам допоможе наведена нижче таблиця.

Покорення означає...	Приборкання означає...
Вчити беззастережного послуху.	Примушувати до беззастережного послуху.
З любов'ю і достатньою твердістю вимагати послуху.	Муштрувати, як командири солдатів, віддаючи накази гучним наказовим тоном.
Придушувати свавілля.	Придушувати волю.
Належним чином дисциплінувати волю.	Намагатися зламати волю.
Спрямовувати волю так, щоб їй підкорилися всі інші сили та здібності дитини.	Дресирувати дитину так, щоб її індивідуальні риси розчинилися і втрапилися.
Терпляче переконувати, вселяти бажання підкоритися більш мудрій волі батьків	Жорсткими заходами примушувати до підпорядкування.
Делікатно, м'яко, спокійно, але рішуче схилити волю дитини в потрібний бік.	Примушувати до послуху силою, страхом, лайкою, штовхаючи та б'ючи, використовуючи докори, погрози, осуд.
Розвивати, формувати силу волі.	У всьому підпорядковувати волю дитини з усіма її думками та намірами вихователю.
Привчати самостійно скеровувати свою волю в правильне русло.	Виховувати так, щоб не залишилося власної волі.
Навчити виконувати бажання батьків.	Абсолютною особистою владою пригнічувати бажання дитини.
Керувати твердою рукою водночас із любов'ю і добротою.	По-диктаторськи віддавати накази із зарозумілими, владними манерами.
Переконати в необхідності підкорятися Божій волі.	Тримати дітей в рамках залізних правил.
Вести рукою пастиря за собою.	Підганяти і примушувати «залізним прутом».
Відмовляючи в чому-небудь дитині, переконати її в любові до неї та бажанні їй щастя.	Чинити тиск на дітей.
Стати компаньйоном дитини.	Зробити з дитини майже робота.
Поєднувати владу з любов'ю, терпінням і мудрістю.	Панувати і застосовувати силу.
Залучити дитину до Ісуса.	Відштовхувати від Христа.

- за відсутності контролю наставника особис-
тості бракує сили, твердості, рішучості та постій-
ності характеру;
- відчувається брак моральної енергії та
особистості відповідальності;
- відзначається неготовність виконувати
свій обов'язок, керувати собою і викорис-
товувати свободу;
- заперечення будь-яких обмежень,
окрім чужих вимог;
- спостерігається невміння ді-
яти згідно зі своїми принципами;
- слабкість у розумовому та
моральному аспектах: сили ро-
зуму не підкріплені досвідом;
- нездатність самостійно
мислити та діяти;
- відсутність впевненості
та довіри власним суджен-
ням або думкам;
- особистість є керов-
ваною, легко піддається
хибному напрямку;
- згодом може стати
бунтарем, відзначається
перевага духу опору та
впертості;
- часто поступається
спокусам;
- вибирає шлях потурання
своїм слабкостям;
- не досягає успіху.

ПОРАДИ ЩОДО ПРИГОТУВАННЯ ОВОЧІВ

Якщо очищати картоплю або інші коренеплоди, слід знімати максимально тонкий шар шкірки, оскільки вітаміни знаходяться переважно одразу під шкіркою.

Очищені овочі слід зберігати цілими, а не подрібненими.

Очищені овочі не можна довго зберігати у воді, оскільки всі вітаміни та мінерали розчиняються в рідині.

Очищати та нарізати овочі краще ножем з іржостійкої сталі, інші матеріали швидко руйнують вітамін С.

Під час варіння овочі мають бути покриті водою не більш ніж на 1 см, інакше у великій кількості води втрачаються їхні корисні властивості.

Для того щоб не втрачати вітамін С, варити овочі слід у глибокій каструлі зі щільно закритою

кришкою. Найкраще підійде іржостійкий та емальований посуд.

Овочі, приготовані на пару, майже повністю зберігають свою поживну

цінність.

Щавель, шпинат, зелений горошок, квасоля збережуть зелений колір, якщо їх класти в киплячу воду і варити під кришкою на сильному вогні.

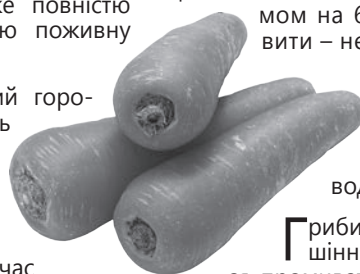
Щоб цвітна капуста під час приготування залишалася хрусткою і білою, додайте у воду трішки лимонного соку.

Варити очищену картоплю починають у холодній воді, а солять лише після того, як вода закипить.

Варячи картоплю «в мундірі», воду слід солити на самому початку.

Квасолу та горох солять, коли вони майже готові.

Молоко в картопляне пюре слід додавати гарячим, інакше пюре стане сірого кольору.

Якщо нарізану або натерту моркву заправити олією (оливковою, лляною, кунжутною, соняшниковою), вершками або сметаною, то каротин, що міститься в ній, засвоїться організмом на 60 %; якщо не заправити – не більш ніж на 6 %.

Якщо під час нарізання цибулі течуть сльози – змочіть ніж у холодній воді.

Гриби, призначені для сушіння, не рекомендується промивати. Від забруднення їх очищують ножом або протирають ганчіркою.

ІДЕАЛЬНИЙ ВИХІД – СТОЯТИ

Британські медики радять більше часу проводити у вертикальному положенні, оскільки три години на день, проведені стоячи, є гідною заміною марафонського бігу. Майк Лузмор – консультант з британського інституту спорту – підрахував, що ефект від 10 марафонів на рік і від стояння 3 години на день буде ідентичним.

Згідно з рекомендаціями медиків, людина зобов'язана знайти 30 хвилин щодня для фізкультурних занять, інакше вона дуже ризикує стати пацієнтом кардіологів, ендокринологів або навіть онкологів. Але 93% чоловіків і 96% жінок, вважають себе дуже зайнятими або втомленими для фізкультури. Для них доктор Лузмор і його колеги придумали ідеальний вихід – не можете займатися, просто стійте.

На його думку, стояння задіє кожний дрібний м'яз людського тіла від ніг до верхньої частини тулуба. Завдяки цьому поступово зникає зайва вага, поліпшується кровообіг, знижується рівень холестерину, що позитивно позначиться на стані судин, роботі серця і мозку. Такий вид навантаження є профілактикою діабету та онкології.

Частіше вставляйте на робочому місці, ігноруйте ескалатори та ліфти, вирушаючи у справах, невеликі відстані проходите пішки. На думку експертів, навіть незначні позитивні зміни у звичному способі життя істотно поліпшують загальний стан, зміцнюють імунітет і витривалість.

Салат з огірків із кедровими горішками

Інгредієнти:

- 2 огірки
- 1 цибулина
- 2-3 ст. л. оливкової олії
- 1 ст. л. лимонного соку
- 1 ст. л. кедрових горішків
- 2-3 пір'їнки зеленої цибулі
- 2-3 гілочки кропу
- сіль за смаком

Приготування:

Огірки наріжте тонкими скибочками. Додайте нашатковану півкільцями цибулю.

До оливкової олії додайте лимонний сік і добре перемішайте.

Додайте в миску із салатом дрібно нарізану зелену цибулю, кріп і кедрові горіхи.

Полийте салат заправкою, посоліть і добре перемішайте. Дайте настоятися і викладіть на тарілку.

РЕЦЕПТИ

Салат із млинцями

Спочатку посмажте млинці – вистачить трьох-чотирьох. З яєць, молока, кефіру та борошна приготуйте рідке тісто. Обов'язково додайте трохи солі та цукру, а також чайну ложку олії.

На розпеченій сковорідці посмажте млинці, розкладіть їх у різні тарілки і дайте охолонути.

Обсмажте цибулю з порізаними печерицями. Зваріть, не очищуючи, чотири середні картоплини й одну невелику морквину. Усі інгредієнти повинні охолонути до кімнатної температури.

Приготуйте начинку для налисників. На тертці подрібніть м'яку бринзу, додайте дві столові ложки сметани, дрібно нарізану петрушку та пір'я зеленої цибулі, усе добре перемішайте.

Викладіть начинку на млинець і рівномірно розподіліть її. З одного краю покладіть порізану товстими брусками моркву і скрутіть млинець.

Наріжте згорнутий млинець невеликими шматочками.

Круглу глибоку миску застеліть кулінарною плівкою. Покладіть рулети на дно і частково на стінки миски.

Наступним шаром викладіть гриби із цибулею, а далі – натерту картоплю. Промасніть шар домашнім майонезом, викладіть листочки руколи або будь-якої іншої зелені. Покладіть салат на тридцять хвилин у холодильник.

Накрийте салат із млинцями великою круглою тарілкою і швидко переверніть. Як бачите, рулети гарно розташовані на салаті. Тепер можна прикрашати.

У проміжки між рулетами вкладіть порізані вздовж чорні маслини, а навколо салату розкладіть нарізані кільцями огірки.

Тепер салат із млинцями має настоятися протягом години в холоді, після чого його можна подавати до столу.

Якщо у Ваше життя прийшла біда чи будь-які труднощі - зверніться до нас, ми готові за Вас молитися!

Цілодобова телефонна лінія довіри працює спеціально для Вас.

Молитовна допомога

Декілька молитовних груп і священнослужителі будуть молитися за Вашу проблему, щоб Бог вирішив усе найкращим чином.

Також за Вашим бажанням прохання будуть передані до телевізійної програми "Помолитесь за мене" на телеканалі "Надія", де теж будуть звершуватися молитви за Вас.

Ви можете зв'язатися з нами будь-яким зручним для Вас методом:

Телефон в Україні:

0 (800) 50 157 80 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів України)

МТС +38 066 707 000 5

Юністар +38 098 707 000 5

ІБЕД +38 093 50 157 80

24/7

Телефон у Росії:

8 (800) 100 18 44 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів Росії)

contact-hope

molitva@contact-hope.com

Радиотелецентр «Голос надії»

Слушайте радио «Голос надії»
на Первой программе Украинского радио:
суббота – 17:30 – 17:45
воскресенье – 8:50 – 8:55

И на второй программе
Украинского радио:
понедельник – 18:55 – 19:00
вторник – 18:45 – 19:00

А также круглосуточно на сайте
www.golosnadii.org

hope.ua

Нова програма
на телеканалі
«НАДІЯ»

Мозаїка батьківства

Неділя
20:30

ДЗВОНІТЬ

0 (800) 30 20 20
Безкоштовно по Україні

ШУКАЙТЕ

в кабельних мережах,
на супутнику Astra 4A: 5° сх.д.,
12 284V, SR 27.500, FEC 3/4

ДИВІТЬСЯ

в Інтернеті
HOPE.UA

Шановні читачі! Редакція звертається з проханням до вас не використовувати християнську друковану продукцію в побутових цілях. Якщо ви її прочитали, подаруйте іншим. Божих вам благословень!

Наша адреса:

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Людмила Шаповал, Олена Мехоношина
Дизайн та верстка: Тетяни Романко
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідцтво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

